/03

Den 17. februar 2003 blev i sag nr. 58.792:

xxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx xxxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri sket i 1987 samt over sagsbehandlingen.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør gældende, at selskabet har forsøgt at forhale sagen.

Selskabet har i skrivelse af 26/6 2002 til nævnet redegjort for sagsforløbet således:

"Ifølge den indsendte skadeanmeldelse af den 23. december 1987 har vores kunde været udsat for et tyveri i november 1986 på adressen F.vej 3, ...

Om tyveriet har vores kunde forklaret, at gerningsmanden havde skaffet sig adgang gennem aflåst kælderdør på F...vej 3, ...

Ved tyveriet blev der stjålet 2 haglgeværer og et geværfoderal til en samlet værdi af 10.940 kr.

Den 13. marts 1987 bad vi vores kunde sende kvitteringen for anmeldelse til politiet, ligesom vi ønskede dokumentation for effekterne og endelig ønskede vi oplyst hvorfor effekterne befandt sig på adressen F...vej 3, ...

2. 58.792

I februar 1989 sendte vores kunde kvittering for anmeldelse af tyveriet til O. politi og efteranmeldte samtidig 2 stk. elektrisk professionelt værktøj, en plansliber til en værdi af 3.340 kr. og en slagboremaskine til 2.450 kr.

I brev af 6. marts 1989 erindrede vi vores kunde om, at vi ikke havde fået besvaret vores spørgsmål om, hvorfor og hvor længe effekterne havde befundet sig på F...vej 3, ... Endvidere havde vi ikke modtaget dokumentation for effekterne.

Vores kunde kontaktede os først igen den 10. juli 1990 og ønskede kopi af vores brev af den 6. marts 1989.

Herefter hørte vi ikke mere til sagen før vi den 6. oktober 1997 modtog brev fra vores kunde, som ønskede skaden afsluttet og vores kunde gjorde samtidig opmærksom på, at på grund af et længere udlandsophold var vores tidligere breve ikke blevet besvaret.

Vi kontaktede umiddelbart efter modtagelsen af brevet vores kunde telefonisk, idet vi udfra oplysningerne i brevet ikke havde mulighed for at finde frem til den aktuelle skade.

Det blev derfor aftalt at vores kunde ville vende tilbage med yderligere oplysninger til identifikation af skaden.

Ved brev af den 6. marts 2000 fra vores kunde blev vi gjort bekendt med at effekterne blev stjålet i forbindelse med flytning i 1986 samt at vores kunde mente at have sendt fotos af våbnene og købskvitteringer for de to stykker elektrisk håndværktøj.

Den 6. april 2000 kontaktede vi telefonisk vores kunde som lovede at vende tilbage med de manglende oplysninger.

Først den 30. juli 2001 besvarer vores kunde de tidligere henvendelser.

Det er derfor vores opfattelse, at det afgørende i sagen er, at vi først i 2001 har modtaget svar på de punkter vi bad om allerede i 1986, hvorfor sagen alene af den grund er forældet.

Vi henviser i den forbindelse til FAL § 29."

Klageren har efterfølgende fremsendt liste til nævnet over de stjålne effekter. Klageren gør atter opmærksom på, at han utallige gange - såvel skriftligt som mundtligt - har forsøgt at kontakte selskabet. På baggrund heraf finder han, at selskabet bør udbetale en pristalsreguleret erstatning.

Selskabet redegør på ny i skrivelse af 13/9 2002 til nævnet for sagsforløbet, men oplyser endvidere:

" 30. juli 2001 modtog vi brev fra forsikringstager, hvori han oplyste det manglende policenr.

Sagen blev herefter fremfundet på mikrofilm i centralarkivet og gennemgået.

Efter en gennemgang af sagens bilag, kunne det konstateres, at sagen var forældet

Vi havde herefter telefonisk kontakt med forsikringstager henholdsvis den 25. september 2001 og den 17. oktober 2001, hvor vi gjorde opmærksom på forældelsen.

Da tyveriet er sket i november 1986 anser vi sagen for forældet ved udgangen af 1991.

Det kan ikke lastes selskabet, at forsikringstager ikke er fremkommet med de nødvendige oplysninger til sagen, trods flere anmodninger herom fra selskabets side, sidste gang 10. juli 1990, hvor vi efter telefonisk aftale med forsikringstager sendte kopi af vores brev af 6. marts 1989.

Vi henviser i den forbindelse til Forsikringsaftaleloven § 29, hvoraf fremgår at krav der er grundede i forsikringsaftalen forældes efter 2 år efter udgangen af det kalen-

derår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om at det er forfaldet og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Forældelsesfristen på 5 år begynder at løbe fra den dag, kravet er forfaldet. Fristen begynder at løbe uden hensyn til, om fordringshaveren har fået kundskab om sit krav, og uden hensyn til, om han har fået kundskab om, at kravet er forfaldet.

Vi vil således gerne pointere, at forældelsen ikke er indtrådt på grund af, at vi ikke har kunnet finde den gamle sag frem uden at få policenummeret oplyst, idet sagen allerede var forældet adskillige år tidligere, nemlig med udgangen af 1991.

Set i bakspejlet kunne vi allerede have meddelt forsikringstager at hans krav var forældet, da han rettede henvendelse til os i oktober 1997. Det undlod vi imidlertid, fordi det ikke uden policenr. var muligt at genfinde de gamle bilag i sagen, og vi derfor ikke kendte sagens indhold, eventuelt om forsikringstager var overført til Danica i forbindelse med opsplitningen fra Tryg i 1995, således at sagen ikke længere henhørte under Tryg Forsikring.

Det vil vi naturligvis gerne beklage, men vi må dog fastholde, at kravet er forældet ved udgangen af 1991, hvorfor der ikke kan udbetales erstatning i sagen."

Klageren har hertil i skrivelse af 20/9 2002 til nævnet anført:

"Forsikringsselskabet fik politianmeldelse og dokumentation samt svar på alt det man bad om, i hvert fald alt det der var muligt at besvare. Jeg kender absolut ikke til, at der skulle være nogen hængepartier i den anledning. Og på intet tidspunkt har jeg undladt at besvare relevante spørgsmål vedrørende effekterne eller deres bortkomst. I dag er jeg desværre ikke længere i besiddelse af kopier af den fremsendte dokumentation, og i øvrigt regnede jeg den gang med at have en sober medspiller i mit forsikringsselskab.

Det er aldeles ikke korrekt, at forsikringsselskabet ikke hørte fra mig i 7 år. Tværtimod både skrev og telefonerede jeg med jævne mellemrum i den periode. Især i forbindelse med selskabets ejerskift tog jeg tråden op for at det hele ikke skulle gå i

glemmebogen. Det er sikkert også disse ejerskift, der har medført hullet i selskabets korrespondance, hullet i hukommelsen og de mange forhalinger for at slippe for erstatningsansvaret.

...

Det korte af det lange er, at forsikringsselskabet siden juli 1990, hvor jeg besvarede den genfremsendte skrivelse, ikke har manglet væsentlig dokumentation eller væsentlige oplysninger, der har kunnet berettige det til ikke at få den sag afgjort. Altså har man haft de nødvendige oplysninger inden sagen blev forældet. Det er min væsentlige anke.

Selskabet har fastholdt sin afgørelse.

Nævnet udtaler:
Klagerens krav må anses for forældet senest i december 2001 i henhold til den absolutte forældelsesfrist på 5 år i forsikringsaftalelovens § 29. Da klageren ikke inden dette tidspunkt har foretaget et retsligt skridt i form af stævning eller indgivelse af klage til Ankenævnet for Forsikring, kan nævnet ikke pålægge selskabet at betale erstatning.

Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere selskabets sagsbehandling og bemærker herved, at klageren ikke har godtgjort, at sagens manglende afgørelse i tide beror på selskabets forhold.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Henning Jønsson